

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การพัฒนารูปแบบการจัดการการจำหน่ายผู้ป่วย ในหอผู้ป่วย
กึ่งวิกฤตศัลยกรรมประสาท โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาวสมจิตร ปันทียะ

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพยาบาล)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร.เรมवल นันทสุภวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
อาจารย์ ดร.อรอนงค์ วิชัยคำ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การพัฒนาระบบการทำงานเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้บริหารและพยาบาล เพื่อ
ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การศึกษาเชิงพัฒนา
ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนารูปแบบการจัดการการจำหน่ายผู้ป่วย ใน หอผู้ป่วย กึ่งวิกฤต
ศัลยกรรมประสาท โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ โดยการประยุกต์ แนวคิดดี น ตามกรอบ
แนวคิดของวอแม็ก และโจนส์ (Womack & Jones, 2003) ประชากรที่ศึกษาประกอบด้วย พยาบาล
วิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยกึ่งวิกฤตศัลยกรรมประสาท จำนวน 16 คน และจำนวนครั้งของ
กิจกรรมการจำหน่ายผู้ป่วย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยกึ่ง
วิกฤตศัลยกรรมประสาท และมีประสบการณ์ในการจำหน่ายผู้ป่วยตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 8 คน
และจำนวนครั้งที่ต้องจับเวลาในแต่ละรอบกิจกรรมย่อยของการจำหน่ายผู้ป่วย จำนวน 10 ครั้ง
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้ คือ 1) ตารางอธิบายลักษณะกิจกรรมการจำหน่ายผู้ป่วย
2) แบบฟอร์มบันทึกการระบุคุณค่าของกิจกรรม 3) แบบฟอร์มการเก็บข้อมูลเวลาในแต่ละกิจกรรม
การจำหน่ายผู้ป่วย และ 4) แนวคำถามปัญหาและอุปสรรค ในการพัฒนารูปแบบการจัดการการ
จำหน่ายผู้ป่วย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของ
เวลาที่ใช้ในการจำหน่ายผู้ป่วย โดยใช้สถิติทดสอบแมนวิทนียู (Mann-Whitney U test)

ผลการศึกษา พบว่า

1. รูปแบบใหม่ของการจำหน่ายผู้ป่วย ในหอผู้ป่วยกึ่งวิกฤตศัลยกรรมประสาท โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ประกอบด้วย 5 กิจกรรมหลัก และ 14 กิจกรรมย่อย
 2. เวลามาตรฐานที่ใช้ในรูปแบบเดิมก่อนการพัฒนา เท่ากับ 168.85 นาที ส่วนเวลามาตรฐานในรูปแบบใหม่ เท่ากับ 35.15 นาที ลดลง 133.70 นาที ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในรูปแบบใหม่ ลดลงกว่ารูปแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 3. ปัญหาและอุปสรรค ในการพัฒนารูปแบบการจัดการการจำหน่ายผู้ป่วย แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านองค์กร มีขนาดใหญ่เกินไป 2) ด้านผู้บริหาร ขาดการสนับสนุนเรื่องทรัพยากร และ 3) ด้านบุคลากร ขาดความเข้าใจในแนวคิดลีนที่ลึกซึ้ง
- ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนากระบวนการทำงานที่ประยุกต์โดยแนวคิด ลีน สามารถนำไปใช้ได้จริง ลดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน คงไว้ซึ่งคุณภาพของการบริการตาม มาตรฐาน ผู้ปฏิบัติงานพึงพอใจ และผู้บริหารสามารถนำไปพัฒนาคุณภาพการบริการด้านอื่นของ หน่วยงานในองค์กรได้

Independent Study Title Development of a Patient Discharge Management Model in
Sub-Neurosurgical Intensive Care Unit, Maharaj Nakorn
Chiang Mai Hospital

Author Miss Somchit Phanthiya

Degree Master of Nursing Science (Nursing Administration)

Independent Study Advisory Committee

Associate Professor Dr. Raymoul Nantsupawat Advisor

Lecturer Dr. Orn-Anong Wichaikhum Co-advisor

ABSTRACT

Development of a working process is very important for administrators and nurses in order to rapidly and efficiently respond to customers' demands. The purpose of this developmental study was to develop a model for patient discharge management in the Sub-Neurosurgical Intensive Care Unit, Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital based on the lean thinking of Womack and Jones (2003). The study population consisted of 16 registered nurses who worked in the Sub-Neurosurgical Intensive Care Unit and the number of activities in managing patient discharges. The study sample consisted of 8 registered nurses who worked in the Sub-Neurosurgical Intensive Care Unit and had at least 5 years of patient discharge experience and 10 times of each minor activity in managing patient discharges. The study instruments included 1) the table for describing activities of patient discharges, 2) the value analysis form, 3) the record form for time spent on activities, and 4) question guidelines regarding problems and obstacles in this model development. Data were analyzed using descriptive statistics and Mann-Whitney U test.

The results were as follows:

1. The new model for patient discharge management in the Sub-Neurosurgical Intensive Care Unit, Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital consisted of 5 major activities with 14 minor activities.

2. Standard time spent in the old model was 168.85 minutes whereas standard time spent in the new model was 35.15 minutes resulting in a time decrease of 133.70 minutes. Average time spent in the new model was less than that in the old model at the significant level of .05.

3. Problems and obstacles in the development of a model for patient discharge management can be categorized into 3 groups: 1) organization: a large organization, 2) administrators: lack of resource support, and 3) personnel: inadequate in-depth understanding in the lean thinking.

The results of the study show that the development of working process using lean thinking is applicable. It decreases working time spent on activities, maintains quality of nursing services and satisfies staff. Administrators can apply it to improve quality of other services in the organization.